

Skriftlig beretning
for
Generalforsamlingen
i

PSYKIATRIKLUBBEN
ÅRHUS

2007 - 2008

Tirsdag d.25. Marts 2008

kl. 18.00 i

“ Den gamle festsal ”

MEN BAGVED ALT DETTE ...

Igen er vi samlet om det, der er fælles.
Igen er man atter lidt mer end sig selv.
Igen kan der anes og synges, fortælles om det,
der er blevet vor arv og vor gæld.

Vi mærker det usikre vokser og spredes.
Vi aner en tryghedens tid er forbi.
Og ingen blir skånet. Og ingenting fredes.
Kun få, stadig færre, fornemmer sig fri.

Der vokser en uro. Af den avles stresset.
Man frygter det værste. Og slår det så hen.
Ens glæder blir færre, og alting blir presset.
Vil det, der er sket, kunne hænde igen?

Men bagved alt dette, der er en erfaring.
En viden! En arv af alt det, der er vort.
Et sammenholds styrke! En enkel forklaring:
At trods vore tab kom vi ikke til kort!

FORSLAG TIL FORRETNINGSORDEN FOR GENERALFORSAMLING I PSYKIATRIKLUBBEN ÅRHUS D. 25. MARTS 2008

1. DAGSORDENEN FORANLEDIGES GODKENDT
2. DIRIGENTERNE PÅSER AT FORHANDLINGERNE FREMMES, OG KAN OM NØDVENDIGT FASTSÆTTE BEGRÆNSET TALETID OG/ ELLER FASTSÆTTE HVOR MANGE GANGE ORDET KAN BEGÆRES I SAMME SAG.
3. BEGÆRING AF ORDET SKER VED MARKERING FRA SALEN
4. ÆNDRINGSFORSLAG AFLEVERES SKRIFTLIGT TIL DIRIGENTERNE.
5. ALLE AFSTEMNINGER FORETAGES VED HÅNDSOPRÆKNING, DOG SÅDAN AT SÅFREM 10 AF DE FREMMØDTE MARKERER, AT DE ØNSKER SKRIFTLIG AFSTEMNING, SKAL DETTE IMØDEKOMMES.

FORRETNINGSORDEN VEDTAGET PÅ DEN ORDINÆRE GENERALFORSAMLING I
PSYKIATRIKLUBBEN ÅRHUS D. 25. MARTS 2008

Generalforsamling

FOA - Psykiatri

Tirsdag d.25. Marts 2008

kl. 18.00 i "Den Gamle Festsal" på Psykiatrisk Hospital

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigenter

2. Valg af stemmetællere

3. Beretning

4. Regnskab

5. Indkomne forslag

-skal være formanden i hænde 8 dage før generalforsamlingen

6. Fastsættelse af kontingent

7. Valg

Næstformand	2 år Britt Graabæk
Kasser	2 år
Bestyrelsesmedlem	2 år Conny Windfeldt
Næstformandssupl.	1 år Conny Windfeldt
Kasserersupl.	1 år Anna Jensen
1. Bestyrelsesssupl.	1 år
2. Bestyrelsesssupl.	1 år
Bilagskontrollant	2 år Jesper Diederiksen
Bilagskontrollantsupl.	1 år
Fanebærersupl.	1 år Peter Bugge

Evt. valg i henhold til klublovenes § 4, stk. 8

8. EVENTUELT

GENERALFORSAMLINGEN AFHOLDES I PSYKIATRISK HOSPITALS

GL. FESTSAL.(ved tårnbygningen) - SPISNING KL. 17.30 - 18.00

Forord

Vingefanget er for mig at se en løbende beretning om året aktiviteter. Beretningen vil derfor bære præg af gentagelser og være ultra kort.

Arbejds miljøet

Nedenstående artikel var på mange måder, symptomatisk for det forgangne år, som har for hospitalspsykiatriens vedkomne, har stået i arbejdsmiljøet tegn.

PSYKIATRIENS ONDE CIRKEL

Nedenstående indlæg er skrevet af sygeplejersker, ergoterapeuter og sosu-personale i almenpsykiatrien, som af frygt for repressalier ikke tør lægge navn til, hvorfor de har bedt os om at offentliggøre det. Personernes navne er os bekendte.

*Henrik Ørskov
Fællestillidsrepræsentant DSR*

*Bent Hvolby
Fællestillidsrepræsentant FOA*

Der er efterhånden skrevet en del artikler i vore fag- og personaleblade om arbejdsmiljøet på Psykiatrisk Hospital i Risskov. Disse artikler kan mange ikke genkende til for, det er præcis det, vi sygeplejersker, sosu-assistenten, plejere, ergoterapeuter og pædagoger går i til daglig. Alle os, der så at sige "arbejder på gulvet" - altså har den tætte daglige kontakt med patienterne - summer i krogen for vi er kørt trætte. Vi er stressede og angst, når vi er på arbejde. Mange er sygemeldte.

Indimellem læser vi så de gode, vel skrevne artikler om, at personalet på afdelingerne rundt omkring er stressede på grund af dårlig normering. Den dårlige normering forringer patientplejen. Patienterne (ptt.) bliver indlagt dårligere og dårligere, fordi der er så få pladser på hospitalet. Vi har mindre og mindre tid til at tage os af dem. Det hele resulterer i for tidlige udskrivelser og dermed genindlæggelser ofte kort tid efter ptt. er udskrevet.

Der er et massivt "flow" ind og ud af afs. af utilstrækkeligt behandlede ptt.

Det store "flow" og den øgede arbejdsbyrde giver uro i afsnittene, og det resulterer i vold og atter vold. Voldsstatistikken viser det tydeligt. Alene i 2006 er der i hele Afdeling N registreret et rekordstort antal voldsepisoder. Episoder, hvor volden blev rettet mod personalet og med personskader til følge. Dermed øges sygemeldingerne, arbejdspresset vokser, volden accelererer. Det er en ond cirkel! Vi ser det dagligt. Det er velkendt. Det er blevet skrevet, sagt og debatteret et utal af gange! Alt dette mærker vi på vor egen krop i stort set næsten hver eneste vagt. Vi kan rapportere om flere alvorlige voldsepisoder rettet mod personalet på hospitalet i 2006 ligesom, der allerede har været nogen i 2007. Af disse er ikke nævnt de små "skærmydsler", hvor man i en hel vagt bliver kaldt alverdens ukvemsord eller får kylet strikkepinde, skraldespande, papkrus, urinkelber, ostemadder etc. efter sig.

Senest har det været en termokande med kogende vand, der blev smadret i hovedet på et personale. Det er hverdagen, og man er " uegnet til dette job", hvis man ikke tager det med et professionelt smil og en effektiv grænsesætning.

Det er ikke de nævnte små "skærmydsler", der er problemet, selvom det kan være udmattende nok! Hvis det kun var det, ville det ikke være nødvendigt at råbe op nu!

Der går meget personale rundt herude med mere end 30 års erfaring. Ingen kan hævde, at denne erfarne gruppe med sin store faglige viden ikke magter psykiatrien under ordentlige forhold.

Denne erfarne personale gruppe er er blandet med unge kolleger - både sygeplejersker og sosu-assistenten, ergoterapeuter og pædagoger, der har nye ideer og anvender den nyeste viden. Således lærer vi af hinanden og **bliver** et stærkt team, der brænder for psykiatrien.

Når vi - som nu - i fælles enighed kan sige, at vi efterhånden ikke magter, at arbejde på en almen psykiatrisk afdeling anno 2007, så kan det ikke passe, at det er os, der er noget i vejen med! Vi er alle godt oplært i vores fag.

Denne oplæring indebærer ikke mindst vigtigheden af at være kritisk, og det bliver betragtet af vore respektive uddannelsessteder og i diverse bekendtgørelser om sundhedspersonale, at vi samvittighedsfuldt og professionelt skal kunne sige fra overfor en opgave, vi ikke kan udføre forsvarligt. Det er vigtigt, som plejepersonale, at man følger op på ordinationer og behandlingstiltag. Vi skal undre os, vi skal forstå meningen med vores egen pleje og ikke bare gøre, som der bliver sagt uden refleksion.

I dag udfører vi en pleje som det er svært at stå inde for.

Vi er blevet "brikker i et spil" om penge, der ikke kan ofres på psykiatrien, vi er "boksebolde" for de dårlige normeringer, de urolige og dårlige patienter, der ikke er plads til, for den manglende sikkerhed osv. Når ptt. og pårørende er oprørte over at få tildelt en overbelægningsplads, hvor der ikke er bad og toilet, står vi dagligt som "syndebukken", og vi kan kun beklage. Vi skal jo være loyale overfor vores arbejdsplads.

Men det er efterhånden svært, for indeni, tænker vi alle, at det afgjort er uanstændigt at byde en dårlig patient sådanne fysiske rammer! Det er direkte oprørende, at skulle yde psykisk førstehjælp til patienter, der gentagne gange oplever vold i afdelingen blandt urolige medptt. Vold, som kunne have været forebygget, hvis vi havde været flere på arbejde og havde haft tid til at snakke med vores ptt.

Som flere artikler viser (FOA bladet, Vingefanget og PS) boomer sygefraværet. Mange er sygemeldte som direkte følge af vold, lige så mange er syge som følge af stress og følelsen af at udføre et utilfredsstillende arbejde.

Et arbejde udført under vilkår, vi efterhånden er flove over! Vores sjæl, ikke bare vores arbejdskraft, er sat til salg, og vi ser vores kolleger "gå ned" en efter en. Subsidiært kan vi sige op!

Nej!

Det er at lade de psykisk syge i stikken. De betaler i forvejen en høj pris!

Det er at "stikke halen mellem benene" og stikke af fra de problemer, der skal løses!

Det er at gå imod alt, hvad vi alle er uddannet til: At sætte patienten og den gode pleje øverst, - At være professionelle, - At forholde os kritiske og - At udvikle plejen til det bedre - hele tiden! Og helt naturligt: At værne om vore kolleger. Vi skal passe godt på hinanden, så vi kan udføre vores arbejde bedst muligt med glæde og entusiasme.

Hvordan skal entusiasmen og arbejdsglæden opretholdes, når vi f.eks. i en aften vagt går 3 ansatte, til ofte 17 ptt?

Den ene er ofte en udefra bestilt afløser, der ikke må løbe til alarm på naboafsnit og ej heller kender vores ptt.

Dette øger arbejdsbyrden for de 2 fastansatte? Skal en pt. bælte fix skal pt. iflg. "Lov om tvang i psykiatrien" have fast vagt hele tiden.

Den første faste vagt skal vi selv dække, så der er 2 personaler til at tage sig af de andre 16 ptt. Om dagen er vi en eller 2 personaler mere - her skal der gåes stuegang - Ptt. skal til diverse behandlinger uden for afsnittet og skal gerne følges af personale, der er behandlingskonferencer og supervision. Hvordan skal vi føle os sikre med en sådan normering?

Og med overfaldsalarmer, der kun virker sporadisk? Alarmer, som må betegnes som værende "svære at anvende", da 2 tryk ikke altid udløser alarmer, som den bør! Flere er blevet instrueret i at trykke "rigtigt" på knappen, og instruktionerne er mangeartede: to langsomme tryk, to hurtige på hinanden følgende tryk osv. osv. Er det rimeligt? Har man i bogstaveligste forstand en kniv på struben, **skal** alarmerne bare virke! Det bør også være et minimums krav, at der er alarmer nok til alle, der er i vagt!

Tæller man de alarmer med, der ikke duer, så er der lige præcis nok. Men realiteterne er jo, at vi finder alarmer, der ikke duer hver uge, og derfor må have dem til reparation. Reparationen tager 3-4 dage. I den tid mangler vi de alarmer, vi har sendt af sted. Det kan undre, at der ikke engang lægges reserver, som erstatning, mens alarmerne er til reparation?

Vi er ofte blevet lovet nye alarmer. Vi har i de sidste to år, det har været på tale ikke set skyggen af dem! Til gengæld er der i de forløbne to år; blevet slået flere af vores kolleger ned. Kolleger vi sandsynligvis aldrig ser mere på grund af de men` de har fået.

I 2006 har der været flere tilfælde af alarm svigt. Seneste eksempel var i december 2006, hvor særligt en medarbejder kom voldsomt til skade. Da, der i denne situation blev trykket alarm, var der ingen af alarmerne på et naboafsnit, der registrerede kaldet. Den manglende hjælp gjorde situationen endnu mere kaotisk; og pt. påførte flere medarbejdere skader.

Lidt kynisk kunne man få lyst til at spørge; Hvad koster mest? Nye alarmer eller tilskadekomne medarbejdere??

Der bliver holdt møder nok. Der snakkes og skrives. Men handling udebliver! Effektiviteten kender ingen grænser, når der skal nedlægges afsnit eller iværksættes en amtslig dikteret rygepolitik. Så skrives der til handling øjeblikkeligt!

Hvad skal der til for, at vi får anstændige arbejdsvilkår uden skader på sjæl og legeme?

Hvad skal der til for, at vi kan få lov til at yde en rimelig pleje til vores ptt?

Hvornår reagerer Psykiatrisk Hospital på, at man langsomt men sikkert mister sine medarbejdere? Hvis politikken her på stedet er, at de erfarne medarbejdere bliver udbrændte, forudser vi store problemer med rekrutteringen fremover!

Vi "på gulvet" henvender os med dette til vores ledelse, som så mange før os. Vi er fuldt ud klar over, at ledelsen er underlagt et politisk bestemt budget. **MEN** - Vi føler os trådt på, når ledelsen giver os en sludder for en sladder om, at vi må "bruge det vi har".

Er det ikke på tide, at vi mærker konkret opbakning fra vores ledelse i form af en dialog om psykiatriens midler?

Er det ikke nu vores ledelse skal gå til politikerne og sige: At dette er uacceptabelt og resulterer i en uacceptabel behandling af ptt og personale.

I så fald spår vi de sindslidende en mørk fremtid!

ÅRETS SIKKERHEDSREPRÆSENTANT 2007

SAMARBEJDET ARBEJDERE OG AKADEMIKERE ønsker at sætte fokus på de aktive sikkerhedsrepræsentanter, som alt for sjældent får anerkendelse for deres store indsats for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

De valgte i den forbindelse Plejer Bent Hvolby til Årets sikkerhedsrepræsentant.

OK08

Det har været en meget turbulent periode og der er i skrivende stund intet afgjort endnu – alle forhandlinger er pt brudt sammen og vi kan kun læne os op af de få delforlig der dog er indgået.

Alt tyder lige nu på forligsinstitutionen og en kommende konflikt.

Konflikten kommer nok til at bestå af sygehuskartellet, herunder sygeplejerskerne og FOA og BUPL.

Kommunalreformen

Nye ændringer står for tur, nemlig Atriumhuset, Tuestenhuse forventes at de skal flyttes til kommunen.

Men hvem er vinder og taber i det spil ved vi ikke, men besparelser har været inde i billedet, vi har ikke helt overblik over hvor meget der allerede er sket af besparelser på psykiatriområdet efter det er flyttet til kommunen – men besparet er der.

Afdelingen FOA Århus

Der er generalforsamling i FOA Århus og årsmøder i sektoren d.10. april.

Temadage

Relationer der bærer, og relationer der udvikler med Lars Thorgaard

Hvordan bevares og skabes en arbejdsglæde og nysgerrighed i psykiatrien, i en hverdag som er præget af uforudsigelighed, omskiftelighed og ikke mindst en oplevelse af et alvorligt pres på tid. Hvordan oplever medarbejderen anerkendelse i sit arbejde, og samtidig finder mening og muligheder i symptomer og adfærd, som personer med sindslidelse repræsenterer. Findes der meningsfulde navne til forstyrrelsen/sygdommen og modeller for det vi gør.

Denne dag var en kanon succes og 170 deltager fik en god dag.

Uddannelse

Psykiatrisk kompetenceudviklingskursus

Det er nu 4 kursusforløb som er i fuld gang og uddannelsen er blevet den succes vi håbede på – når alle "gamle" har været igennem, skal alle nyansatte have tilbudet.

FOA har netop indgået en aftale som giver alle der deltager et tillæg på 6.600,- kr. i nutidskroner – dog skal de have fuldt hele forløbet – skrevet en opgave og vist overfor afdelingen at opgaven kan implementeres i afdelingen.

Beløbet for man selvfølgelig som kvalifikationstillæg og det betyder resten af ens ansættelse – så for nyansatte medarbejdere er det rigtig mange penge livslangt.

Den Tværsektorielle Efteruddannelse

Der har nu været afholdt 2 kursusforløb i nye forbedrede efteruddannelse, og nu er den sat på vågeblus, ikke fordi uddannelsen skal udgå, men moderniseres igen.

Det skyldes flere faktorer, diagnoseopdelingen og skille socialpsykiatri og behandlingspsykiatri lidt mere op, så det tilfredsstillende begge parter, både uddannelsesmæssigt og set fra et leder synspunkt.

Studieture

Ferietur til Prag

Klubben arrangerede i samarbejde med Erik Sindal en tur til Prag.

Det er en by jeg meget gerne vil besøge igen – Vi, en flok nuværende og gamle kollegaer – der på tværs af ansættelsessteder i psykiatrien, havde meldt os til fællesferie og oplevelser. Det viste sig at være en god ide.

Indtrykkene er mange og oplevelserne, kammeratskabet og seværdighederne står i kø.

Turen til Anstalten ved Hersted Vester

Vi har igen været på tur, denne gang til Hersted Vester, et fængsel for nogle af nutidens farligste forbrydere, men også nogle af tidens svageste individer. Mange har en psykisk lidelse og næsten alle er i en eller anden form for behandling.

De er alle indsat med lange straffe – mindst 6 år og fremefter.

Efter Hersted Vester kørte vi til Sct. Hans Hospital i Roskilde, hvor vi blev taget imod af Plejer Henrik Hedegaard som fortalte kort om historien og herefter viste os rundt på området.

40 års jubilare

Plejer Minna Dahl, N8, fejrede 40 års jubilæum den 01.11.07

Minna blev ansat som plejeelev i 1967 ved sindssygeplejen her på stedet.

Dengang var Minna 18 år.

Forudsætningen var, at Minna havde en ren straffeattest og at helbredet også var i orden. Begge var på plads.

Dengang da fik Minna 1 fridag om ugen. Lønnen var 397 kr. om måneden.

Minna lærte både at rede en seng og servere mad i spisestuen, gøre rent på toiletter og skyllerum m.m.

Fiksering hørte også med dengang.

Derimod fik Minna aldrig lært at få fyldt og få anbragt en luftkrans.

Der må være sket utrolig mange ting og mange forandringer i de 40 år, Minna har arbejdet i psykiatrien.

Minna fik overrakt dronningens fortjenstmedalje, som en rigtig flot anerkendelse af det arbejde, hun har udført.

Hjertelig tillykke med dagen og med medaljen.

Udflugt med for FOA`s Seniorklub

Velvalgte ord fra en senior til beretningen.

Det er med stor glæde, at vi kan mødes med gamle kollegaer. Der bliver snakket og udvekslet mange gode minder fra mange gode arbejdsår.

Vi kørte først til Gjern Bilmuseum, hvor mange flotte veteranbiler var udstillet.

Derefter kørte vi til Rindsholm Kro, hvor der var kaffe med boller og lagkage.

Her kom kro fatter ind til selskabet og ville gerne fortælle lidt om Kroens historie og det ville vi gerne høre om.

Tak for turen

*Til slut vil jeg takke
tillidsrepræsentanterne,
sikkerhedsrepræsentanter
og bestyrelsen
for samarbejdet i det forgangne år.*

På bestyrelsens vegne

Formand

Jesper Priskorn